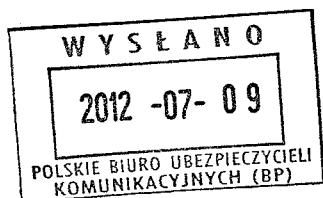

POLECONY

POLSKIE BIURO
UBEZPIECZYCIELI KOMUNIKACYJNYCH
POLISH MOTOR INSURERS' BUREAU

Członek Rady Biur The Member of the Council of Bureaux

Do Członków PBUK

Warszawa, 9 lipca 2012 r.

PISMO OKÓLNE NR 3/2012

Decyzje XLVI Zgromadzenia Ogólnego Rady Biur – 31 maja - 1 czerwca 2012 r.

Polskie Biuro Ubezpieczycieli Komunikacyjnych przedstawia poniżej najważniejsze kwestie będące przedmiotem obrad XLVI Zgromadzenia Ogólnego Rady Biur, które odbyło się w Bukareszcie w dniach 31 maja - 1 czerwca 2012 r.

System monitorowania Wezwań Gwarancyjnych

Podjęto decyzję o obowiązkowym stosowaniu przez Biura Narodowe systemu monitorowania Wezwań Gwarancyjnych.

Od 1 lipca 2013 roku Biura Narodowe będą wystawiały Wezwania Gwarancyjne wyłącznie poprzez elektroniczny, scentralizowany system nadzorowany przez Sekretariat Rady Biur (tzw. Online Guarantee Calls system).

Ma to na celu uzyskanie dokładnego obrazu dyscypliny płatniczej w ramach Systemu Zielonej Karty, zarówno w odniesieniu do Biur Narodowych, jak też ich Członków.

Zakres terytorialny Systemu Zielonej karty

Podtrzymano decyzję z 1996 roku, że członkostwo w Radzie Biur jest ograniczone do krajów leżących na zachód od gór Ural i od Morza Kaspijskiego, oraz do krajów basenu Morza Śródziemnego.

Enumeratywnie wskazano, że o członkostwo w Systemie Zielonej Karty mogą w przyszłości ubiegać się Biura następujących krajów: Gruzji, Kazachstanu, Armenii, Azerbejdżanu, Algierii, Egiptu, Libanu, Libii i Syrii.

Nominacja korespondentów

Zakłady ubezpieczeń mogą wykonywać działalność w krajach innych niż ich kraj macierzysty w ramach swobody ustanawiania (poprzez oddział) lub w ramach swobody świadczenia usług. W obydwu przypadkach zakład ubezpieczeń - posiadający osobowość prawną w przeciwieństwie do oddziału bądź placówki działającej w ramach swobody świadczenia usług - jest zobowiązany zostać Członkiem Biura w kraju, w którym wykonuje działalność, i, jako Członek tegoż Biura, ma prawo występowania o nominację korespondentów w innych krajach Systemu. Może zatem zaistnieć sytuacja, kiedy ubezpieczyciel jako Członek różnych Biur, w których wykonuje działalność, wystąpi o nominowanie różnych korespondentów w danym kraju, co może utrudnić poszkodowanym zgłaszanie szkód.

Zdecydowano zatem wprowadzić specjalną modyfikację do procedury nominacji korespondentów: Biuro Narodowe w kraju proponowanego korespondenta, po otrzymaniu wystąpienia o nominację z innego Biura, każdorazowo sprawdza, czy dla danego ubezpieczyciela, w tym również wykonującego działalność w ramach swobody ustanawiania lub świadczenia usług, nie został już w danym kraju nominowany inny korespondent na prośbę innego Biura Narodowego, którego Członkiem jest dany zakład ubezpieczeń. Jeżeli stwierdzi istnienie ważnej nominacji innego niż proponowany korespondenta, odmawia zatwierdzenia nominacji kolejnego korespondenta i informuje o tym Biuro, które w imieniu swego Członka wystąpiło o nominację. Biuro to, powziawszy tę informację, prosi swojego Członka o wybór jednego korespondenta w danym kraju - dla całej swojej działalności w różnych krajach Systemu.

Aby uniknąć opóźnień w uzyskiwaniu nominacji korespondentów, zakłady ubezpieczeń powinny zatem zharmonizować swoją politykę nominacji korespondentów, aby każdorazowo występować o tego samego korespondenta w danym kraju dla całej swojej działalności w różnych krajach Systemu, w tym także dla wykonywania działalności w ramach swobody ustanawiania i swobody świadczenia usług.

Jednocześnie uchylona została decyzja nr 5-3 Zgromadzenia Ogólnego Rady Biur z 2010 r., dotycząca przynależności do Biura i korespondentów zakładów ubezpieczeń wykonujących działalność w ramach swobody świadczenia usług i swobody ustanawiania, o której informowaliśmy Członków w piśmie okólnym PBUK nr 6/2010 z dn. 12.08.2010 r.

Art. 11 Regulaminu Wewnętrznego

Ustalono następującą interpretację Art. 11 Regulaminu Wewnętrznego:

Jeśli pojazd nie podlegający rejestracji, ale dla którego jest wymagana tablica ubezpieczeniowa lub inny znak rozpoznawczy, posiada tablicę ubezpieczeniową, której ważność wygasła albo tablicę ubezpieczeniową, która nie dotyczy lub już nie dotyczy tego pojazdu, zastosowanie ma Art. 11.1.3 Regulaminu Wewnętrznego.

Art. 5.1 Regulaminu Wewnętrznego

Podjęto decyzję określającą limit czasowy na wystąpienie z żądaniem zwrotu wydatków, o których mowa w Art. 5.1.2 Regulaminu Wewnętrznego oraz z żądaniem zapłaty honorarium, o którym mowa w Art. 5.1.3 Regulaminu Wewnętrznego w sytuacji, gdy roszczenia wynikające z tego samego wypadku zostały odparte i załatwione bez wypłaty odszkodowania.

W takim przypadku żądanie zwrotu sum wydatkowanych na usługi obce i kosztów poniesionych dla celów procesu sądowego, jak również żądanie zapłaty honorarium minimum wysła się:

- w maksymalnym terminie jednego roku od ostatniej negatywnej odpowiedzi, której Biuro lub agent, którego zatwierdziło w tym celu udzieliło osobie występującej z roszczeniem i która pozostała bez dalszej reakcji, a sprawa nie została skierowana przez poszkodowanego na drogę sądową;

lub

- w maksymalnym terminie jednego roku od czasu, gdy decyzja sądu lub innego właściwego organu oddalającego roszczenie poszkodowanego stała się ostateczna i nieodwołalna, lub od czasu gdy ta decyzja została podjęta, jeśli zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami prawnymi jest możliwe, że taka decyzja nie staje się ostateczna i nieodwołalna.

Niniejsza decyzja pozostaje bez uszczerbku dla innych postanowień Regulaminu Wewnętrznego, a zwłaszcza Art. 5.6 Regulaminu Wewnętrznego.

Decyzja wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2012 roku i będzie miała zastosowanie od 1 lipca 2013 roku do wszystkich otwartych spraw, niezależnie od daty zdarzenia ani od daty roszczenia.

Umowa między Biurami o Ochronie Gości

Zgromadzenie Ogólne Rady Biur zaaprobowало treść „Umowy między Biurami o Ochronie Gości”, którą zainteresowane Biura Narodowe mogą wzajemnie podpisywać między sobą.

Tekst umowy został opracowany przez specjalną grupę roboczą utworzoną w ramach Rady Biur. Inicjatywa ta miała na celu stworzenie warunków prawnych zmierzających do rozszerzenia ochrony osób poszkodowanych w wypadku w kraju odwiedzanym.

Celem Systemu Zielonej Karty była i jest wyłącznie ochrona osób poszkodowanych przez kierowców odwiedzających kraj, w którym miał miejsce wypadek. W odniesieniu do osób poszkodowanych w wypadku w kraju odwiedzanym istniała luka, którą częściowo wypełniła tzw. IV Dyrektywa komunikacyjna UE, która wprowadziła m.in. takie instrumenty jak ośrodek informacji, reprezentant ds. roszczeń czy organ odszkodowawczy. Jednak nadal istnieje pewna niekompletność ochrony gości w kraju odwiedzanym, która dotyczy poszkodowanych obywateli Unii Europejskiej i EOG na terytorium krajów spoza EOG, oraz sytuacji odwrotnej, tzn. poszkodowanych spoza krajów UE i EOG na terytorium EOG.

Celem umowy jest dostarczenie poszkodowanym podstawowych informacji umożliwiających im dochodzenie roszczeń od ubezpieczyciela sprawcy wypadku lub funduszu gwarancyjnego w kraju odwiedzanym oraz przeniesienie niektórych rozwiązań obowiązujących obecnie na terytorium EOG i Szwajcarii.

Umowa zawierana jest między dwoma Biurami i działa na zasadzie wzajemności.

Składa się z dwóch części: Porozumienie Podstawowe (Basic Agreement) i Porozumienie Opcjonalne (Optional Agreement).

Porozumienie Podstawowe przewiduje udzielanie poszkodowanym pomocy w zakresie:

1. identyfikacji ubezpieczyciela i numeru polisy OC na podstawie numeru rejestracyjnego pojazdu;

2. identyfikacji kierowcy, właściciela lub posiadacza pojazdu którym spowodowano szkodę, ale tylko w sytuacji, gdy w określonym czasie nie jest możliwe ustalenie ubezpieczyciela i gdy nie jest to sprzeczne z prawem wewnętrznym;
3. uzyskania użytecznych dokumentów, takich jak raport Policji;
4. uzyskania informacji na temat możliwości zgłoszenia roszczeń do funduszu gwarancyjnego w kraju wypadku – jeżeli szkoda spowodowana została ruchem pojazdu niezidentyfikowanego lub nieubezpieczonego.

Porozumienie Opcjonalne przewiduje możliwość wyznaczenia przez ubezpieczyciela, będącego Członkiem Biura – sygnatariusza umowy, przedstawiciela ds. likwidacji szkód w kraju poszkodowanego. Taki przedstawiciel ds. likwidacji szkód będzie miał prawo przyjmować zgłoszenia szkód i likwidować szkody w kraju poszkodowanego. Bez zgody ubezpieczyciela żadne uznanie roszczenia przez jego przedstawiciela nie będzie mogło mieć miejsca. Ubezpieczyciel będzie miał prawo w każdej chwili cofnąć upoważnienie do likwidacji szkody temu przedstawicielowi. Z zastrzeżeniem prawa miejscowego na ubezpieczyciela lub jego przedstawiciela nie mogą być nałożone żadne sankcje związane ze spóźnioną odpowiedzią, wypłatą odszkodowania lub ofertą odszkodowawczą. Porozumienie opcjonalne reguluje także uprawnienia przedstawiciela związane z wypłatą odszkodowania z upoważnienia ubezpieczyciela (zaliczki na odszkodowanie, wydatki, honorarium).

Umowa nie przewiduje od Biura kraju wypadku żadnego honorarium za wykonanie czynności wymieniony powyżej w punktach 1, 2 i 4. Za wykonanie czynności określonych w pkt. 3 przewiduje się honorarium w wysokości połowy minimalnego honorarium obowiązującego w ramach Systemu Zielonej Karty, tj. obecnie 100 EUR, plus rzeczywiste koszty poniesione przez Biura przy pozyskiwaniu dokumentacji. Za wszystkie inne czynności umowa przewiduje honorarium według stawek i zasad obowiązujących w Systemie Zielonej Karty. Ubezpieczyciel i jego przedstawiciel będą wyłączeni z tych zasad, mając prawo ustalenia własnych zasad rozliczeń kosztów i wysokości honorarium.

Decyzja Rady Biur nie zobowiązuje Biur Narodowych do przystąpienia do umowy, a jedynie ma na celu pomoc w stworzeniu i funkcjonowaniu europejskiego standardu dla wszystkich krajów systemu ZK, czyniąc w ten sposób kolejny znaczny krok w kierunku ochrony ofiar wypadków.

Z poważaniem,

2

Mariusz W. Wichtowski
Prezes Zarządu